

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **P. P.**
zastoupený advokátem JUDr. Leošem Brantálem,
sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 65717/2024 ze dne 20. 6. 2024, o dopravním přestupku,

takto

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 65717/2024 ze dne 20. 6. 2024 **se** v části, kterou bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 61108/2024 ze dne 27. 3. 2024, **zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Ve zbytku **se** žaloba **odmítá**.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce JUDr. Leoše Brantála, advokáta sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 7. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 65717/2024 ze dne 20. 6. 2024 v celém rozsahu. Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 61108/2024 ze dne 27. 3. 2024 změněno tak, že v části výroku týkající se A. P. byl tento výrok zrušen a řízení bylo zastaveno; ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byli uznáni vinnými z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) A. P. a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona žalobce P. P. Žalobce se měl přestupku dopustit tím, že dne 21. 12. 2022 v době kolem 15:56 hodin při řízení traktoru zn. Fendt, r. z. X s přívěsem zn. Pronar, r. z. X na silnici č. III/48410 poblíž domu č. p. 1021 v obci Kozlovice ve směru jízdy na Lhotku nedbal zvýšené opatrnosti a začal odbočovat vlevo do areálu průmyslové zóny – JZD v době, kdy byl předjížděn vozidlem Škoda, r. z. X, čímž došlo ke střetu vozidel. Tímto jednáním měl z nedbalosti porušit povinnosti stanovené v § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu (při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci nesmí řidič ohrozit řidiče za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti); prvostupňový orgán uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a stanovil mu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.

Žaloba, vyjádření k žalobě a replika

3. Žalobce ve své žalobě zrekapituloval skutkový a procesní stav věci. Následně namítl, že 1. žalovaný vydal napadené rozhodnutí na základě nesprávně zjištěného skutkového děje, když odvolací správní orgán nevycházel ze svědecké výpovědi na místě přítomného svědka D. T., ale namísto toho vycházel pouze a výhradně ze závěrů znaleckého posudku. Přitom znalec v posudku skutkovou situaci přizpůsobil pro své výpočty a závěry na základě neurčitých a nejednoznačných vstupních informací, v důsledku čehož dospěl k nesprávným/vadným závěrům neodpovídajícím skutečnému průběhu skutkového děje; 2. se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou zmatečnosti a nepřezkoumatelnosti; 3. po právní stránce věc v napadeném rozhodnutí nesprávně právně posoudil; 4. v napadeném rozhodnutí rozhodl v rozporu se zásadou proporcionality a nesprávně na věc aplikoval ustálenou judikaturu NSS ČR; 5. v napadeném rozhodnutí nepostupoval nestranně, když ve vztahu k A. P. aplikoval zásadu *in dubio pro reo*, ale v případě žalobce tuto neaplikoval, byť toto bylo namístě, neboť i ve vztahu k žalobcem údajně spáchanému skutku existují pochybnosti, které nebyly vyvráceny provedeným dokazováním; 6. v napadeném rozhodnutí porušil zásadu zákazu

zneužití správního uvážení a zejména porušil zásadu materiální pravdy. Žalobce zdůraznil, že znalec vycházel z poloh vozidel označených A. P., ačkoli ten v účastnické výpovědi uvedl, že neví přesně, kdy začal předjíždět, úsek nezná a místo označil odhadem, znalec počítal se zrychlením z počáteční rychlosti 32 km/h, a nepočítal s variantou, vyplývající z výpovědi A. P., že před zahájením předjížděcího manévru jel 40-50 km/h, znalec vycházel z polohy zahájení signalizace označené žalobcem, ačkoli v účastnické výpovědi uvedl, že si situaci s ohledem na časový odstup již nepamatuje. Předpoklady znalce jsou v rozporu se svědeckou výpovědí D. T., který vypovídal o automobilu předjíždějícím tak svižně, že ani neměl prostor na upozornění nebezpečí střetu zvukovým signálem; znalec se nezabýval váhou a dynamikou traktorové soustavy, přičemž je nereálné, aby odbočovala rychlostí 17 km/h. Znalec i žalovaný zcela nekriticky převzali tvrzení A. P., že předjížděl maximálně rychlostí 50 km/h; s ohledem na to, že se nehoda stala v obci, těžko předpokládat, že by se obviněný P. přiznal k rychlosti vyšší. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 169/2022-59 ze dne 13. 3. 2024, který se zabýval povinností řidiče předjížděcího kolonu vozidel vyhodnotit situaci na začátku této kolony. Řízení vůči žalobci proto mělo být v souladu se zásadou *in dubio pro reo* zastaveno.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 8. 2024 navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal plně na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jehož závěry má za prokázané a logicky odůvodněné. Žalovaný vycházel především ze znaleckého posudku, kterému z hlediska zpracování nelze nic vytknout. Žalovaný ovšem závěry znaleckého posudku dílčím způsobem korigoval, a to ve vztahu k druhému řidiči A. P., poněvadž obviněného nelze uznat vinným z přestupku jen na základě pravděpodobnosti. Žalobci nesvědčí veřejné subjektivní právo na to, aby třetí osoba byla uznána vinnou z přestupku, proto jsou žalobní námitky ve vztahu k přestupku A. P. bezpředmětné.
5. Žalobce v podání ze dne 20. 8. 2024 znovu akcentoval některé z žalobních bodů, kdy uvedl, že správní orgán místo toho, aby vycházel ze svědecké výpovědi nepodjatého a na místě přítomného svědka, nechal v rozporu se zásadou procesní ekonomie řízení zpracovat nákladný znalecký posudek, který však vycházel z nepřesných vstupních údajů; matematický model znaleckého posudku však vyžaduje exaktní vstupní hodnoty ke zpracování výstupu, zatímco účastníci nehody si nebyli jisti ani rychlostí, jakou jeli, ani místem, kde došlo k zapnutí směrovek, ani místem, kde došlo k zahájení předjížděcího manévru apod.

Obsah správních spisů

6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Na základě oznámení přestupku ze strany Policie ČR (dopravního inspektorátu Frýdek-Místek) zahájil Magistrát města Frýdku-Místku řízení o přestupcích A. P. a žalobce, kteří byli účastníky dopravní nehody dne 21. 12. 2022 v době kolem 15:56 hod. na silnici č. III/48410 poblíž domu č. p. 1021 v obci Kozlovic; žalobce jako řidič traktoru s přívěsem odbočoval vlevo, přičemž se střetl s automobilem A. P., který jej předjížděl. A. P. byl obviněn z toho, že předjížděl v okamžiku, kdy žalobce dával znamení o změně směru jízdy vlevo (§ 17 odst. 5 písm. e) silničního zákona), a žalobce byl obviněn z toho, že při odbočování ohrozil řidiče jedoucí za ním a nedbal zvýšené opatrnosti (§ 21 odst. 1 silničního zákona). U ústního jednání dne 8. 6. 2023 se oba obvinění vyjádřili k věci a byl vyslechnut svědek D. T., který jel v době nehody za soupravou řízenou žalobcem a kterého předjížděl A. P. Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 106997/2023 ze dne 15. 6. 2023 byl A. P. uznán vinným

ze spáchání přestupku a řízení o přestupku žalobce bylo zastaveno. K odvolání A. P. žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 109024/2023 prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání, přičemž mu uložil zpracování znaleckého posudku z oboru silniční doprava. Magistrát města Frýdku-Místku následně ustanovil znalcem Ing. Aleše Kaplánka, Ph.D. Ten ve znaleckém posudku č. AD/2679 ze dne 22. 12. 2023 dospěl k závěru, že žalobce začal odbočovat v okamžiku, kdy již byl předjížděn A. P., a mohl nezhájením svého odbočovacího manévru nehodě zabránit; A. P. mohl dle znalce při zapnutí směrového světla svůj předjížděcí manévr s nenáhlou změnou rychlosti přerušit. Dne 21. 2. 2024 proběhlo ústní jednání. Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 61108/2024 ze dne 27. 3. 2024 byli oba obvinění uznáni vinnými z přestupků. K dovolání žalobce i A. P. rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

Postup soudu v soudním řízení správním

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.

Posouzení přestupku A. P.

10. Pokud se týče té části žaloby, v níž žalobce brojil proti zastavení přestupkového řízení vůči A. P., soud zcela ve shodě s tím, co namítl žalovaný ve vyjádření k žalobě, uvádí, že nikomu nesvědčí veřejné subjektivní právo na to, aby třetí osoba byla uznána vinnou z přestupku. Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. To ostatně potvrzuje dlouhodobá konstantní judikatura (srov. např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 345/01 ze dne 26. 6. 2001, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 46/2006-100 ze dne 31. 10. 2007, publ. pod č. 2276/2011 Sb. r. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 25/2012-351 ze dne 29. 1. 2015 či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 194/2024-69 ze dne 14. 3. 2025).
11. Soud proto žalobu v této části odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou zjevně neoprávněnou.

Posouzení přestupku žalobce

12. Pokud se týče posouzení přestupku žalobce, správní orgány se správně zaměřily na otázku, zda žalobce mohl před započítím odbočovacího manévru vidět, že je již předjížděn vozidlem Škoda řízeným A. P. K zodpovězení této otázky byl zpracován znalecký posudek, a z jeho závěrů správní orgány vycházely.

13. Znalecké posudky ovšem jakožto důkazní prostředky musí být správnými orgány řádně hodnoceny a není možno mechanicky přebírat jejich závěry. Jak vyslovil Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 299/06 ze dne 30. 4. 2007, „*znalecký posudek je nutno hodnotit stejně pečlivě, jako každý jiný důkaz, ani on nepožívá žádné větší důkazní síly a musí být podrobován všestranné prověrce nejen právní korektnosti, ale též věcné správnosti. Hodnotit je třeba celý proces utváření znaleckého důkazu, včetně přípravy znaleckého zkoumání, opatřování podkladů pro znalce, průběh znaleckého zkoumání, věrohodnost teoretických východisek, jimiž znalec odůvodňuje své závěry, spolehlivost metod použitých znalcem a způsob vyvozování závěrů znalce.*“ V nyní projednávané věci, je procesu pořizování znaleckého posudku kritickou otázkou, zda znalec vycházel ze skutkových okolností, které byly v řízení prokázány (k této otázce při hodnocení znaleckého posudku srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 15/2020-186 ze dne 20. 4. 2022).
14. Je nepochybné, že pro zodpovězení otázky, zda mohl žalobce před započítím odbočujícího manévru vidět, že je již předjížděn vozidlem Škoda řízeným A. P., je jednou z klíčových vstupních informací rychlost vozidla Škoda během předjížděcího manévru. Jak však uvedl sám znalec, tuto rychlost „*při tečném charakteru střetu a nezastavení vozidla v poloze bezprostředně ovlivněné střetem není v možnostech technické analýzy blíže vymežit*“ (str. 17 posudku). Znalec proto vycházel z rychlosti 50 km/h, jak ji uvedl řidič A. P. Soud zde přisvědčuje žalobci v tom, že údaj z vyjádření řidiče P. nelze v žádném případě považovat za prokázanou skutkovou okolnost, z níž by mohl znalec vycházet při analýze skutkového děje. Je třeba zdůraznit, že A. P. byl v přestupkovém řízení rovněž obviněným z přestupku, neměl povinnost vypovídat pravdivě a jeho zájmy byly protikladné se zájmy žalobce (zjednodušeně je možno říci, že míry jejich porušení dopravních předpisů byly v poměru nepřímé úměrnosti). Žalobce správně poukázal na to, že A. P. mohl být motivován uvádět rychlost 50 km/h proto, že na daném úseku s jedná o nejvyšší povolenou rychlost. Navíc je tento údaj zpochybňován svědeckou výpovědí svědka T., který uvedl, že až poté, co traktor začal snižovat rychlost a signalizovat odbočení vlevo, si v zrcátku všiml „*svisně vyjíždějícího auta ze svého jízdního pruhu*“. Znalec pracující s rychlostním údajem řidiče P. pak dospěl k závěrům přičítám se svědecké výpovědi svědka T., kdy navíc – jak namítá žalobce – vycházel z topografických údajů zaznačených účastníky nehody se značným časovým odstupem, a tudíž i vyšší mírou možné nepřesnosti.
15. Jestliže tedy znalec vycházel při rekapitulaci a následné analýze nehodového děje z údaje, který nejenže nelze mít za prokázaný, ale za velmi pochybný, nelze závěry znalce použít pro vyslovení jednoznačného závěru o vině žalobce. Vstupní údaj znalcových propočtů byl pochybný. A v pochybnostech je na místě postupovat dle zásady *in dubio pro reo*.
16. Vzhledem k tomuto závěru považuje soud vypořádávání zbylých žalobních námitek již za bezpředmětné.
17. S ohledem na uvedené skutečnosti je žaloba proti napadenému rozhodnutí v části týkající se žalobce důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v této části v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil odst. 15, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Náklady řízení

18. Pokud se týče části, v níž byla žaloba odmítnuta, nepřísluší náhrada nákladů řízení žádnému z účastníků (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). v části, v níž bylo napadené rozhodnutí zrušeno, náleží procesně úspěšnému žalobci dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému.
19. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za tři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsí žaloby a sepsí repliky dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v rozhodném znění (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a tři režijní paušály po 300 Kč. To vše navýšeno o 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 15 342 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 25. března 2025

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce